

здобувачам вищої освіти можливість здійснювати успішну самореалізацію і самоактуалізацію в різних сферах майбутньої професійної діяльності.

Література

1. Арістова Н. О. Компетентнісний підхід до формування професійної суб'єктності майбутніх філологів. *Гуманітарний вісник Державного вищого навчального закладу "Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди". Психологія.* 2015. Вип. 37. С. 32-40

2. Барановська Л.В. Використання досвіду формування філолога в університетах європейських країн для вдосконалення мовної підготовки вітчизняного студента. *Проблеми освіти : науково-методичний збірник.* Київ, 2016. Вип. 86. С. 29-34.

3. Білоус Н.П. Формування професійно-комунікативної компетентності у майбутніх перекладачів авіаційної галузі: *дис. ... кан. пед. наук: спец. 13.00.04.* Кропивницький, 2018. 250 с.

4. Вітвицька С. С. Модернізація змісту професійної освіти – умова підготовки компетентного фахівця нової формації. Компетентнісний підхід до підготовки фахівців як умова якісної освіти. *Збірник матеріалів конференції / За ред Г.Л. Губарева.* Житомир, 2017. С. 7-17.

5. Журавель Н. В. Значущість результатів компаративних досліджень для підвищення якості професійної підготовки бакалаврів з англійської мови. Професійний розвиток педагога в умовах інтеграції до європейського освітнього простору: міжнародна академічна та професійна мобільність. *Матеріали науково-практичної конференції.* Львів, 2021. 270 с.

6. Журавель Н. В. Підготовка бакалавра з англійської філології у закладах вищої освіти як педагогічна проблема. *Подолання мовних та комунікативних бар'єрів: освіта, наука, культура : збірник наукових праць.* Київ, 2021. С. 472

7. Наказ Міністерства освіти і науки України 20.06.2019 р. № 869. Стандарт вищої освіти України: перший (бакалаврський) рівень, галузь знань 03 Гуманітарні науки, спеціальність 035 «Філологія».

8. Постанова КМУ, 2011 – Про затвердження Національної рамки кваліфікацій України: постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341.

Козубцов І. М. – *д.пед.н., к.т.н.,
старший науковий співробітник*

*Військовий інститут телекомунікацій і інформатизації
імені Героїв Крут, м. Київ, Україна*

ОБРИС ПРОФЕСІЙНИХ ВИМОГ ДО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ ВИЩОГО ВІЙСЬКОВОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Проблема якісної професійної підготовки курсантів у ВВНЗ з початком повномасштабної військової агресії Російської Федерації проти України стала

предметом уваги широкого кола науковців (О. Діденка, В. Мірненко, В. Рахманова, І. Руснак та ін.). Випускник вищого військового навчального закладу (ВВНЗ) для потреб сектору безпеки та оборони має насамперед вміти ефективно організовувати, керувати, воювати, перемагати та навчати цьому своїх підлеглих. Однак результат вивчення досвіду становлення молодих випускників дозволив виявити практичні науково-педагогічні суперечності між: не задовільною якістю підготовки офіцерів для потреб сектору безпеки та оборони та вимогами Замовника; не відповідності сучасної моделі підготовки офіцерів у ВВНЗ високим вимогам готовності офіцерів до професійної діяльності в умовах бойових дій пов'язаних з високим ризиком для життя та високого стресового стану.

Провідні вчених галузі (В. Телелим, Ю. Приходько, І. Руснак, В. Мірненко, О. Черних) вбачають за необхідність реформування існуючої системи військової освіти з метою пошуку раціональних підходів і рішень. Однак, практика підтверджує (С. Булдаков, О. Субетто), що реформа без наукового обґрунтування є лише зміна загальної канви на державному рівні, а от на методологічному рівні все відбувається на стереотипному застарілому фундаменті. Потрібно розробити (осучаснити) модель підготовки офіцерів для потреб сектору безпеки та оборони за результатами вивчення досвіду повномасштабної військової агресії Російської Федерації проти України. Ключовою діючою особою цієї моделі є науково-педагогічні кадри. Тому *метою доповіді* є обрис ключових професійних вимог до науково-педагогічних кадрів в оновленій моделі ВВНЗ.

Багаторічний досвід підготовки науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації у Збройних Силах України [1] свідчить, що випадкові офіцери – військові викладачі, які не мають високих духовно-моральних та педагогічних якостей, завдають найбільшої шкоди вищій військовій школі, створюючи передумови неякісної підготовки курсантів.

Викладачі ВВНЗ не повинні бути формальними виконавцями. За кожним навчальним заняттям їм потрібно бачити конкретного курсанта, індивідуальну особистість.

Викладач повинен з повагою ставитися до кожного курсанта, ніколи не підвищувати голос (кричати). Крик зі сторони викладача та образи в бік курсанта – це яскравий індикатор його особистісної неповаги та власної моральної слабкості. Таким викладачам не місце у осучасненій моделі ВВНЗ.

Сучасний викладач вищого навчального закладу сектору безпеки та оборони має бути курсантам зразком, які в майбутньому стануть такими або кращими носіями методологічної культури – практиками організації військово-професійної діяльності на посадах сектору безпеки та оборони України.

Останнім часом в ВВНЗ постерігається процес омолодження науково-педагогічного (викладацького) складу, тому необхідно приділити увагу актуальній проблемі підвищення методичної майстерності викладачам-початківцям. По-перше, всі вони мають пройти підвищення кваліфікацію через ад'юнктуру. По-друге, необхідно створити систему організації занять з викладачами-початківцями, яка включає в себе комплексну програму

підвищення професійної кваліфікації. По-третє, спланувати на період становлення (до двох років) з викладачами-початківцями щорічні тематичні збори на початку та по закінченні навчального року.

На сучасному етапі від керівників факультетів, кафедр потрібне вміння сформулювати та широко пропагувати вигляд викладача ВВНЗ – новатора-дослідника, постійно спрямованого на прогрес у науковій та педагогічній діяльності. Пропагувати викладачів технічних ВВНЗ до наукових розробок методик професійного навчання за профілем підготовки за аналогією наукової спеціальності 13.00.02 «Теорія та методика навчання (з галузей знань)» долучивши військово-технічні дисципліни. Для стимулювання викладачів до роботи над собою треба періодично практикувати оцінку їхньої наукової та науково-педагогічної діяльності та особистісних якостей.

ВВНЗ є системою, яка завжди «чутлива» до зміни організаційно-штатної структури, тому в умовах її зміни виникає проблема збереження найкращих і досвідчених науково-педагогічних працівників, з числа офіцерського складу. Таке успішне рішення подано в роботі [2].

Отже можна сформулювати наступні висновки:

1. Формування професійних якостей у курсантів має бути завжди головним об'єктом освітнього процесу ВВНЗ сектору безпеки та оборони.

2. Для підвищення ефективності освітнього процесу необхідно об'єднати зусилля керівництва ВВНЗ, науково-педагогічних колективів, командирів підрозділів, курсантів, виховних структур та спеціалістів професійно-психологічного відбору.

3. Реалізація обрису ключових вимог до науково-педагогічних кадрів сприятимуть скорішому оновленню моделі ВВНЗ з підготовки офіцерів сектору безпеки та оборони України.

Література

1. Телелим В.М., Приходько Ю.І. Підготовка військових фахівців в контексті сучасних форм і видів збройної боротьби. *Збірник наукових праць Військового інституту КНУ ім. Т. Шевченка*. 2013. Вип. №42. С. 198–210.

2. Козубцов І.М., Козубцова Л.С., Козубцов М.К. Проблема збереження кадрових науково-педагогічних працівників у вищій військовій освіті України. *Proceedings of VI International conference on the improvement of the quality, reliability and long usage of technical systems and technological processes* (Hurghada, Egypt, December 5 -12, 2009) 2009. Pp. 183 – 186.

Lutz D. W. – Ph.D., Professor
Holy Cross College, Notre Dame, Indiana, USA

ON THE PURPOSE OF PROFESSIONAL EDUCATION

All human activities are preformed to attain some good, either a true good or a false good that appears to be a true good. The good, true or merely apparent, at which